

Kohua ihmemetsässä

– ja kaikki tämän
taudin takia

Kirjoittanut Björn Enno Hermans

Kuvittanut Annette Walter

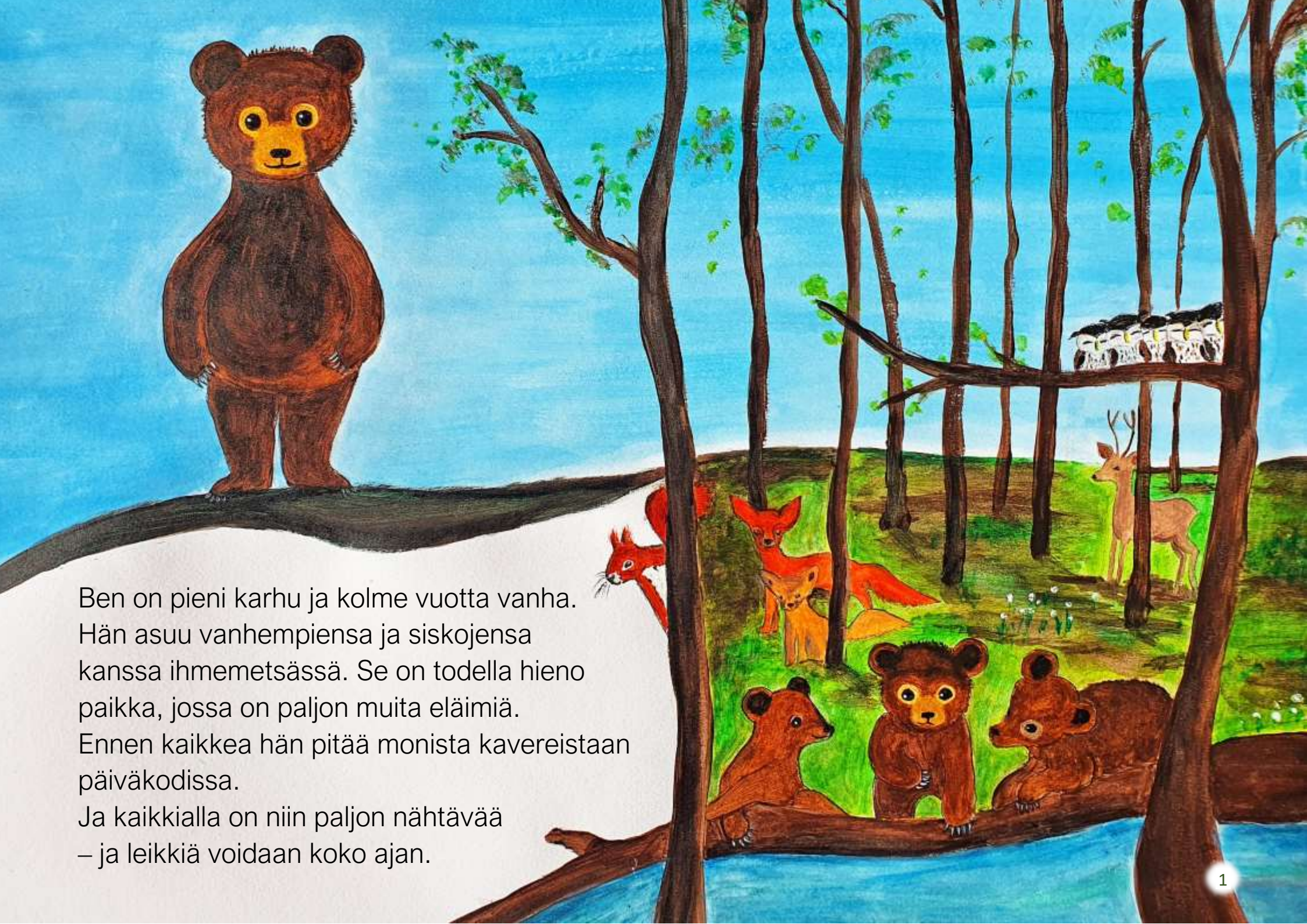
Suomentanut Michael Szurawitzki

Hyvät lapset, rakkaat vanhemmat – ja kaikki muutkin!

Ben toivottaa teille kaikille sinnikkyyttä, jaksamista sekä luovuutta koronakriisin aikana. Nauttikaa kaikista kauniista hetkistä! Eläkää tarinamme mukana. Toivomme, että jaatte sen tuoman ilon meidän kaikkien kanssa!

Terveiset Beniltä jakavat
Enno, Annette ja Michael

Ben on pieni karhu ja kolme vuotta vanha. Hän asuu vanhempiansa ja siskojensa kanssa ihmemetsässä. Se on todella hieno paikka, jossa on paljon muita eläimiä. Ennen kaikkea hän pitää monista kavereistaan päiväkodissa. Ja kaikkialla on niin paljon nähtävää – ja leikkiä voidaan koko ajan.

Mummo- ja Ukki-karhu asuvat lähellä samassa metsikössä. Ben rakastaa olla isovanhempiensa kanssa. Hän on siellä joka keskiviikko päästyään päiväkodista.

Viikonloppuisin hän jopa usein yöpyy heidän luonaan.

Mutta hän tykkää olla myös kotona vanhempiensa kanssa.

Tavallisesti hän tulee toimeen pienen sisarensa ja isoveljensä kanssa.

Vain harvoin heillä on riitaa.

Eräänä päivänä Ben kuuntelee vanhempiaan illalla. He puhuvat jonkinlaisesta sairaudesta. Jossain kaukana, toisessa metsässä, monet eläimet ovat sairastuneet. Se on sairaus, jota kukaan ei ole koskaan aiemmin saanut. Siellä eläimet saavat yskää ja kuumetta. Monet paranevat tosi pian. Mutta jotkut eläimet sairastuvat vakavasti. He joutuvat sairaalaan. Tämä koskee erityisesti vanhempia metsäasukkaita. Joillakin heistä on ollut muita sairauksia aiemmin. Nyt, Benin äiti ja isä ovat hieman huolissaan siitä, että tämä uusi sairaus voi ilmestyä myös ihmemetsään. Mutta toinen metsä on oikeastaan melko kaukana.

Mutta muutama viikko myöhemmin,
Ben kuulee, että ihmemetsän mäyrällä
on yskää ja kuumetta.

Vaikka yskä ja kuume eivät ole kovin pahoja,
kaikki ajattelevat kuitenkin, että se on tämä uusi
sairaus. Niin Benkin ajattelee.
Ja sitähan sen todellakin on.
Luojan kiitos mäyrä voi jo pian paremmin.
Mutta koska tauti on erittäin tarttuva,
eläimiä sairastuu vähitellen.

Samoin kuin toisessakin metsässä:
nuoret eläimet parantuvat nopeasti
tai eivät edes huomaa mitään.
Useimmat eläimistä eivät sairastu.
Mutta joillakin vanhemmilla
eläimillä menee huonosti,
ja he ovat hyvin sairaita.

Pöllö on pomo ihmemetsässä, verrattavissa pormestariin tai kuningattareen. Hänen on varmistettava, että metsässä on kaikki hyvin. Pöllö miettii. Hänen on nopeasti keksittävä jotain tämän taudin voittamiseksi.
-Tämä on mahdollista vain, jos eläimet eivät enää tapaa toisiaan, siitä hän on varma.

Joten hän ilmoittaa metsän kaikille asukkaille, mitä hän on ajatellut: Metsäkoulu suljetaan heti, ja myös meidän ihmemetsän ikioma päiväkoti menee kiinni. Kaikkien pienten eläinten on oltava kotona ja parasta on olla tapamatta muita. Siksi kenenkään ei saa myöskään mennä metsän leikkipuistoon. Jopa isojen eläinten tulisi vain harvoin poistua luolistaan ja pesistään – vain jos etsivät ruokaa tai tarvitsevat jotain oikein kiireellisesti.

*Metsän leikkipuisto suljet...

Metsäasukkaat ovat yllättyneitä – ja niin myös Ben.
Jotkut eivät usko korvansa. Kaikki on nyt suljettu?
Kuinka sen pitäisi toimia?

Lisäksi jokaisen tulisi usein pestä käpälänsä.
Yskä ja aivastelu on sallittu vain käsivarren suojassa.
Ben tietää sen jo ja tekee sen myös.
Mutta hänen mielestään on sääli, että hän ei voi
enää mennä päivähoitoon.

Ja sitten pöllö sanoo jotain muuta:
pienen eläinten ei tule missään
tapauksessa kyläillä mummolassa.
Tämä on tosi yllättävää.

Mitä pöllö oikein ajattelee?

Ben on hyvin surullinen.

Hänellä on itku kurkussaan.

Pöllö selittää käskynsä metsäasukkaille:

Tauti on erityisen vaarallinen vanhemmille eläimille.

Ne voivat tartuttaa nuoria. Kaikki ymmärtävät sen.

Mummot ja ukit ovat myös surullisia.

He rakastavat lapsenlapsiaan niin paljon.

Mutta kaikkien pitää toimia harkitusti,
koska isoäiti ja isoisä eivät
missään tapauksessa saa
sairastua.

Joten Benin isoäiti ja isoisä
ovat jonkin aikaa yksin
puussa sijaitsevassa majassaan.

Joskus he joutuvat etsimään
ruokaa. Ilahduttavasti he saavat
muilta ruokatoimituksia puun juureen.

Myös pienet eläimet ovat kotona
vanhempiensa luona.

He leikkivät paljon
perheen kesken.

Muutama viikko kuluu.

Eräänä iltana Ben kuuntelee vanhempiensa puhetta uudelleen.

He puhuvat siitä, että yhä vähemmän eläimiä saa tartunnan tai sairastuu.

Isoäiti, isoisä ja Ben näkevät vihdoinkin toisensa.

Mikä riemu!

Parastahan on,
että kukaan heistä
ei sairastunut.

Ja kaikilla oli ollut sisua
odottaa riittävän kauan.

Ben ei kykene lopettamaan rupattelua tai halailua.

Vihdoin,
päiväkoti
avataan
uudelleen
muutamaa
päivää myöhemmin.
Ben oli todella odottanut sitä.
Kaikki on palannut normaaliksi,
Ben sanoo. Hänen vanhempansa
näyttävät heti onnellisemmilta.
-Meillä kaikilla meni hyvin, sanoo Benin
äiti. Ben ajattelee myös niin.
Mutta tämän tyhmän uuden sairauden
pitää pysyä nyt loitolla!

